

ת"פ 36011/04 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת נגד ב ד

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13-04-36011 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת

רملת נ' ד

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת

המאשימה

נגד

ב ד

הנאשם

ב"כ המאשימה: עווה"ד יעקב שטרנברג ורוני מרכזוביץ

ב"כ הנאשם: עווה"ד קטי צווטקובמרם בריני

גמר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאות בעבודות כתוב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

איושומים ראשוני, שלישי וחמישי:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

איושומים שני ורביעי:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

ב. **תקיפות בן זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

על-פי המתוואר בעבודות האישום הראשון, כחודש עבר לפברואר 2012, בעקבות סיום הקשר הזוגי בין הנאשם למחלוננת, איים הנאשם על המחלוננת באומרו כי **היא תהיה שלו לכל החיים** ואם יראה אותה במועדון "יפתח לה את הפנים".

על פי המתוואר באישום השני, כשלושה חודשים עבר לחודש פברואר 2012, בעקבות ויכוח שהתגלו בין הנאשם למחלוננת, התקשרה המחלוננת לחברתה כדי לשחרר אותה. באותו **נסיבות סטר הנאשם למחלוננת, משך בשיערה ודחף אותה על הקיר**. בהמשך ביקש המחלוננת שתלווה אותו ללובי המלון בו שהוא. משסיבבה המחלוננת לעשות כן, **נטל הנאשם מגבת**, **גלאג בתוכה פחית משקה** ואיים עליה כי אם לא תתלווה אליו הוא ייכה אותה **באמצעות מגבת**.

על פי המתוואר באישום השלישי, ביום 14.6.11 שלח הנאשם למחלוננת את המסרונים הבאים: "אני לא מאיים נשמה, את יודעת שאני גם מבצע אז.."; "אם תמחקי אותי מהפיס שורף אותך עם האוטו אז.."; "כדי לרק למחוק את זה עכשו שלא יהיה לך הפתעות היום"; "תמחקי את מה שרשמת עכשו שלא אבוא";

עמוד 1

"נותן לך חצי שעה ואם לא אז לא כדאי לך לחזור הביתה"; "לא רוצה לכלךן. נשארו לך 25 דקות נשבע לך אם לא מתחרע עלייך היום"; "רוצה לך למכת למשטרה תלכי. נסגור חשבון כשניפגש".

על פי המתוואר באישום הרביעי, כשנתים עברו לחודש פברואר 2012, יצא האשם המתלוונת לבילוי. במהלך הבילוי **הגיע הנאשם למקום, גירר את המתלוונת אליו ולקח אותה לביתו.** בהמשך חיטט במכשור הטלפון הנייד של המתלוונת והבחן במספרי טלפון של אנשים שונים. בהמשך לכך אמר האשם המתלוונת כי היא מנהלת רומנים וכי הוא יכער אותה כדי שאף גבר לא ירצה בה והוא תtabיש יצאת מהבית.

על פי המתוואר באישום החמישי, בתאריך 18.2.12 שהתהacha של המתלוונת בביתה של המתלוונת וביקשה מהנאשם להניח למתלוונת. בתגובה ענה הנאשם "**אני אتابד על אחותך, אני לא אחראי לעצמי** שאם **אראה אותה עם מישחו אני לא יודע מה יקרה אני אتفسס אותה ארבע עינויים עוד השבוע ואsegור **אתה את העניין**".**

3. **הצדדים הגיעו להסדר דין,** לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת **תסקיר שירות מבחן.** המשימה הצהירה כי עדמתה למאסר בפועל.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי **תסקיר שירות המבחן** מיום 16.12.14, הנאשם כבן 54 גrown ואב לשלושה ילדים, מצו' בשנים האחרונות בקשר זוגי עם המתלוונת. סיים 10 שנים לימוד, שירות שירות צבאי מלא ולאחר שחרורו החל לעבוד בתחום הריצוף ומזה 20 שנה עובד בתחום עצמאי. מגיל צעיר התחבר לחברת שולית ועבריינית. במשך תקופה ממושכת היה מכור לسمים ונגמר כשהיה בן 28. עם זאת מסר כי גם היום משתמש באופן מזדמן בסמים ואלכוהול. הנאשם הופנה לבדיקות שתן אשר נמצא נקיות מרידיים. בשנת 2004 התגרש מਆתו דאז. תאר במסגרת מערכת היחסים הקודמת והנכחית גילוי אלימות מצדיו. בהתייחסו לעבירות הכיר באחריותו לרוב סעיפי כתב האישום. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נקט באלימות בעיקר על רקע מצבים בהם חש צורך להחזיר לעצמו תחושות של כוח ושליטה. ברקע להתנהגוות אלימות בעיות של אמון המתבטאות בקנאה ורכשות. הנאשם הביע הסכמתו להשתלב במסגרת בהוטל "בית נעם". בשיחה עם המתלוונת עלה כי הקשר ביניהם ידע עלילות ומורדות, וכן כי היא סבלה מגילוי אלימות מצדיו בעיקר סיבי תחושות של קנאה וחוסר אמון. הנאשם מגלה רכשותות כלפייה ואני משלים עם קשרים חברתיים אחרים אותן מקיימת. לתפיסה לא מדובר באלימות חמורה. היא הביעה תמייה בכך שיקבל טיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחזק בעמדות בעיתיות המאפשרות לו מתן לגיטימציה לאלימות, וכי ללא התערבות טיפולית גילוי האלימות עלול להישנות. לפיכך, המליץ שירות המבחן על דחיה בת מספר חודשים כדי לבחון השתלבותו בטיפול.

5. על פי **תסקיר שירות המבחן** מיום 15.3.26, בחודש ינואר נערך לנאשם ראיון התאמנה להוטל "בית נעם" ואולם הנאשם נמצא בלתי מתאים על רקע התרשומות כי הוא בעל מוטיבציה נמוכה להשתלב בטיפול. בהמשך פנה הנאשם ובירך לבחון התאמתו למסלול יום בבית נעם. בראיון שנערך לו בחודש מרץ 2015 הוא נמצא מתאים, אם כי ההתרשםות שעלה היא כי הוא עדין בעל מודעות נמוכה לביעותיו, מפגין מוטיבציה נמוכה ומונע מעיקר מלחץ חיצוני. לפיכך המליץ שירות המבחן על דחיה בעניינו.

6. על פי **תסקיר שירות המבחן** מיום 23.6.15, הנאשם השתלב בטיפול בבית נעם ביום 12.4.15. השתלבותו אינה יציבה לגמרי והוא מגלה קשיים בביטחון ובחשיפה עצמית. לאחרונה הביע אמביוולנטיות

לגביו המשך התהליך הטיפולי וזאת עקב נסיגה במצבו הכלכלי ובשל בעיותו הבריאותיות. להערכת השירות המבחן האמביולנטיותאותה מגלה הנאשם נובעת גם מהדרישות והלחצים במסגרת הטיפול. בעת נמצא בחופש מחלת עקב בעיותו הבריאותיות. עתיד לחזור לטיפול לאחר החלמתו. לפיכך, המליץ שירות המבחן על דחיה נוספת.

.7. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 15.9.24, טיפול של הנאשם במסגרת מסלול היום בבית נועם הפסיק בחודש יולי 2015 בשל אי התאמה למסגרת וקשייו להיחשף בטיפול. התרשםות גורמי הטיפול הייתה כי ככל שהטהlixir התקדם התקשה הנאשם לביא תכנים אישיים, להיעזר באחרים ובאופן כלל גילה נטייה לרצוי, לצמצום ולהכחשת התנהגותו התוכנית. התרשםות היהה כי הוא עדין מגלה אמביולנטיות רבה כלפי השתתפותו בטיפול וכי על רקע מצבו הכלכלי והבריאותי הקשה לא היה פניו לקחת חלק משמעותית בתהליך ולהתחייב באופן מלא לטיפול. בעקבות הפסקת ההlixir בבית נועם נערכה שיחה עם הנאשם. בשיחה היה ממוקד בעיקר במצבו הרפואי, אך הביע רצון לקדם מצבו במסגרת פחות אינטנסיבית. על אף התרשםות שירות המבחן כי הוא זמין למסגרת אינטנסיבית הוא נשלח לבדיקת התאמה למרץ למניעת אלימות במשפחה בעירו. הנאשם ביצע פניה ראשונית אליהם, אולם מאז לא יזם כל קשר ולא קדם את ההlixir הטיפולי על אף שהتابקש לעשות כן. שירות המבחן התרשם כי העדר קידום ממשי של התהליך משקף גישה פסיבית ואמביולנטיות כלפי הטיפול. בשיחה עם המתлонנת מסרה כי בעקבות הטיפול בבית נועם חל שיפור ביחסיהם והנ禀 פחות אימפרליסיבי ותוקפני. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל עדמות נוקשות ופטריארכליות, צרכי שליטה גבויים אשר נותן לגיטימציה לשימוש באלימות. הנסיגה במצבו הבריאותי מביאה להגדלת התלות בין בני הזוג ומעלה את הסיכון. הטיפול אותו החל הביא לשיפור ראשוני במצבו אך ללא המשכו והעמקתו לא יביא לשינוי של ממש. לפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצת בעניינו של הנאשם.

ראיות לעונש

.8. נ/1- מכתב מהמתлонנת בו היא מתארת כי מאז עבר הנאשם את ההlixir הטיפולי הוא למד להעיר ולכבד אותה וכיום הם מנהלים זוגיות טובה.

.9. נ/2 - מסמך רפואי ממנו עולה כי הנאשם סובל מבעיות רפואיות.

טיעוני הצדדים

.10. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד מעין דואק ומיכל בן דוד, הנאשם הורשע בחמשה אישומים של עבירות כלפי בת זוג. מדובר באיזמים קשים יותר השמייע הנאשם כלפי המתлонנת על רקע קנאה ואובססיביות. לחובת הנאשם 8 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות סמים, אלימות ורכוש. בנוסף לחובתו 32 הרשעות תעבורתיות אשר מהם ניתן ללמידה על מיהו הנאשם. המעשים אותם ביצע מלמדים על נ禀 בעל דפוסים ערביניים, שמטיל איימה על בת זוגו ונוקט אלימות כלפיה. האיזמים הינם קונקרטיים, חמורים ומתמשכים. הנאשם נשלח לשירות המבחן, התקבלו בעניינו ארבעה תסקרים. מתוכם עולה כי הנאשם לא משתף פעולה עם גורמים טיפוליים ולמעשה לא ערך שום שינוי משמעותי. שירות המבחן ספקני לגבי רמת כנותו באשר לרצון לטיפול. מתחם העונש הולם לכל האישומים גם יחד בין 12 ל- 24 חודשים מאסר בפועל. בתוך המתחם יש למקם את הנאשם ברף הגבואה נוכח אי שיתוף הפעולה של הנאשם עם הגורמים הטיפוליים ועברית הפלילי המכוביד. שירות המבחן מתרשם כי גלווי האלימות הינם על רקע של כוח ושליטה. שירות המבחן התרשם מהמתلونנת כאשר תלותית שכבר

חוותה בעבר אלימות. נוכח העובדה כי בני הזוג שבו להtagורר ייחדי יש מקום על הטלת עונש ממשי שירטיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות כלפי. לפיכך, עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

11. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד מרים ברינין, כתב האישום הוגש בשנת 2013, כאשר העבירות בהן הורשע הנאשם הן מפברואר 2012 ובחלון נעשו אף שנתיים קודם לכן. הרשותה الأخيرة של הנאשם הינה משנת 2003. עבירות האלימות הן משנות ה- 80 והתיישנו. גם ברישום התעבורי הערירה הינה משנת 2011. הנאשם נטל אחראיות בהזדמנויות הראשונה וגם בפני שירות המבחן. הנאשם האחראונה הינה משנת 2011. הנאשם נטל אחראיות בהזדמנויות הראשונה וגם בפני שירות המבחן. הנאשם השתלב במסגרת "בית נעם" ובער שם טיפול משמעוני ועמוק במשך 4 חודשים. לשם כך עזב הנאשם את עבודתו. לצערו בשל בעיות בריאותיות לא יכול היה להמשיך בטיפול. הנאשם פנה לטיפול ביחידת לטיפול המשפחה וכן ב- 6 מפגשים. המתלוונת הערירה מכתב לפיו ייחסם השתרפו (נ/1). לא נפתחו לנאים תיקים חדשים. הנאשם סובל מביעות בריאותיות ולzech דם גבוה (נ/2). הנאשם התגייס להיליך טיפול ועל אף שהדבר עללה לו בעבודתו הוא אינו מתחרט על כך. הנאשם והמתלוונת ממשיכים לקיים מערכת יחסים זוגית. על כן עתרה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונשה צופה פני עתיד וצו של"צ.
12. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. הנאשם חש בושה על מעשיו וביקש מחילה.
- דין - קביעת מתחם העונש הולם**
13. כתב האישום מתאר חמישה אירועים אשר אירעו במועדים שונים ובנסיבות שונות, ומכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהם **מתחם עונש הולם נפרד**.
14. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו (באשר לעבירות התקיפה) והזכות לשלוות נפשו של אדם (באשר לעבירת האיום).
15. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני. באישום הראשון, איים הנאשם על המתלוונת שאם יראה אותה במועדון "יפתח לה את הפנים". באישום השני, סטר הנאשם למצלונת, משך בשיערה ודחף אותה על הקיר. בהמשך נטל הנאשם מגבת, גלגל בתוכה פחית משקה ואיים עליה כי אם לא תטלוה אליו הוא יכה אותה באמצעות המגבת. באישום השלישי שלח הנאשם למצלונת מסרונים וביהם איים עליה באופן מפורש בפגיעה בחיה. באישום הרביעי, במהלך בילוי בו הייתה המתלוונת, הגיע הנאשם למקום וגרר את המתלוונת אותו לבתו. בהמשך איים שהוא יכער אותה כדי ש愧ן גבר לא ירצה בה והוא תחביש לצאת מהבית. באישום החמישי, כאשר ביקשה אחותה של המתלוונת מההאנש להניח למצלונת, השיב לה הנאשם באיזומים מפורשים על חייה של המתלוונת. התדריות של המעשים ואופיים המפורש של האיזומים מגבירים את מידת הפגיעה בערך המוגן.

16. בחינת **מדיניות העונשה הנוגעת מעלה** כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים למנוע רחוב החל ממאסרים על תנאי וכלה בעונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות (לענין זה רואו בין היתר רע"פ 3629/11 פלוני נ' מדינת ישראל (18.5.11), רע"פ (מח' ח') 46599-01-15 פלוני נ' מדינת ישראל (7.11.13), רע"פ 18779-10-12 מדינת ישראל נ' פלוני (28.1.14), ת"פ (ראשל"צ) 7226-01-13 מדינת ישראל נ' ابو זגילה (11.2.13), ת"פ (נת') 36202-02-12 מדינת ישראל נ' קבסה (10.4.13), ת"פ (ת"א)

12-01-59862 מדינת ישראל נ' כהן (5.6.13)).

17. במסגרת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** התנהגותו האלימה של הנאשם כלפי המתלוונת היתה עלולה להביא לפגיעה חמורה בה.

ב. **הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** התנהגותו של הנאשם נבעה מעמדות נוקשות ופטריארכליות שגויות וצריכי שליטה גבויים אשר נתנו לו לגיטימציה לשימוש באלימות פיזית ומילולית כלפי המתלוונת.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש הולם** לגבי האישומים הראשון, השלישי והחמישי הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשים עבירות של כל אחד מהם. מתחם העונש לאירועים המתוארים באישום השני והרביעי החל משל"צ ועד ל- 12 חודשים מאסר בפועל, לכל אחד מהם.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. השיקול השיקומי הינו ממין העניין, אולם ההליך הטיפולי במסגרת מסלול היום בבית נעם הפסיק בחודש يول' בשל אי התאמה למסגרת וקשה להיחשף לטיפול, וכן שירות המבחן סבר כי הטיפול אותו החל הביא לשיפור ראשוני במצבו אך ללא המשכו והעמקתו לא יbia לשינוי של ממש.

גזרת העונש המתאים לנאשם

20. בגזרת העונש המתאים לנאשם, בגין מתחם העונש הולם, יש להתחשב **בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1960, גrown ואב לשולשה ילדים, הסובל מבעיות בריאותיות שונות. אין ספק כי עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, יפגע בו ובמשפחהו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או שימוש לחזור למוטב;** הנאשם הוודה, נטל אחריות למשvio והביע חרטה. הנאשם אף ניסה להירטם להליך טיפול במסגרת "בית נעם" ואף שהה במסגרת הטיפולית מספר חודשים. בהמשך פנה לטיפול במסגרת הרווחה בעירו, ולדבריו ב"כ נטל חלק בפיגישות שם. עם זאת, שירות המבחן הביע ספקנות באשר למידת מחויבותו של הנאשם לטיפול ומכך שמאציו לחזור למוטב טרם נשאו פרי.

ג. **חולוף הזמן מעת ביצוע העבירות;** מרבית העבירות בוצעו בשנת 2012. העבירות באישומים השלישי והרביעי בוצעו בשנים 2010 ו- 2011. כתוב האישום הוגש בשנת 2013.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לחובתו של הנאשם שמונה הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים, שוד מזוין, החזקת נשק, החזקת סכין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בגין ריצה הנางם שתי תקופות מאסר, אחת מהן ממושכת. עם זאת עברו הפלילי התישן זה מכבר. הרשעתו الأخيرة של הנאשם הינה משנת 2003 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2002.

עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרעתה היחיד** בגין מתחם, וזאת בשים לב להתרומות

שירות המבחן באשר לאmbivalentiyot של הנאשם בקשר להליך הטיופלי וכן בשים לב לסייע להישנות המעשים ללא טיפול ממשמעותי.

.22. באיזו בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגוזר על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף העlion לצד עונשים נלוים.

סוף דבר

.23

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשים מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונהה. תחילת עבודות השירות ביום 6.3.16.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי, לפחות שלוש שנים מהיום על עבירה כל עבירה כל עבירות כל עבירות כל-aalimot פיזית לפני בת זוג.
- ג. 4 חודשים מאסר על תנאי, לפחות שנתיים מהיום כל עבירה אiomim שתופנה לפני בת זוג.
- ד. קנס כספי בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלום חודשים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבhem ביום 1.4.16. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד!
- ה. פיצויי בסך 3,000 ₪ למחלוננת. הפיצוי יופקד בנסיבות בית המשפט עד ליום 1.3.16. הפיצוי יועבר למחלוננת על פי פרטיהם שתמסור המאשימה.

מציאות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המוחזק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' שבט תשע"ו, 18 ינואר 2016, בנסיבות הצדדים.